

Dag 1.

Vi fløj fra Danmark til England og ankom til hotellet i Woburn sent om aftenen.

Dag 2.

Jeg spillede 18 huller på Dukes Course, desværre kunne vi ikke spille på turneringsbanen, da den var lukket. Til min store ærgrelse, opdagede jeg, da vi pakkede mit golfudstyr ud, at min driver var knækket under transporten, så jeg måtte klare mig med min 3 wood. Det gik ok.

Dag 3.

Vi stod tidlig op da indskrivningen startede kl. 8.00 i klubben.

Efterfølgende fik vi alle fittede solbriller fra Okley. Desuden fik vi også spil fra eb games, samt poloshirt fra Ian Poulter. Derefter stod den på opvarmning. Kl. 11.15 var der gunstart. Jeg skulle starte på banens sværeste hul. Jeg mødte op på tee stedet og mødte mine medspiller. Det var en engelsk pige der hed Becky, hun var 18 år, og havde hcp. 4. hun turner pro til september. Min anden medspiller var fra Scotland han hed Joe og var 18 år havde hcp. 5.

Vi skulle spille banen fra hvid tee, som var ca. 6100 m.

Det er et andet hcp. System man har i England, så har man hcp. 14,4 får man 14 slag. Det var lidt hårdt for mig, da længde på mine slag ikke er så lange.

Vi spillede banen som hed Marquess, som man har afholdt British Marsters på flere gange.

Banen var sat utroligt svært sat op, greens var ca. 11 på stimpmeteren. Jeg kæmpede mig igennem til en netto score på 85, hvilket gav mig en placering midt i feltet. Efter vi var færdig var der small talk med Ian Poulter, som i øvrigt landede med en helikopter på drivingrangen under turneringen. Derefter kørte han ud på banen i en speciel bygget buggie Hummer. Og så os spille.

Da vi kom ind var der en klinik med Ian Poulter, hvor vi kunne stille spørgsmål. Og se alle hans slag. (Han rammer den fantastisk) derefter hjem til hotellet og sove på nogle dejlige oplevelser.

Hilsen Lucas Mannich Nielsen